

Nr. 8.

30.
sept.

Tilskipun

um

að vernd sú, sem heimiluð er fyrir vörumerki með lögum
13. nóv. 1903, skuli einnig ná til Frakklands.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að með því að þeim, sem á Íslandi reka verksmiðjuíðnað eða handiðnað, jarðrækt, málmnám, verzlun eða aðra atvinnu, er veittur sami kostur á að öðlast vernd á vörumerkjum í Frakklandi eins og frönskum þegnum, þá viljum Vjer samkvæmt heimild þeirri, sem gefin er í 15. gr. laga um vörumerki 13. nóvbr. 1903, skipa svo fyrir sem hjer segir:

Þeir, sem í Frakklandi reka verksmiðjuíðnað eða handiðnað, jarðrækt, málmnám, verzlun eða aðra atvinnu, skulu verða þeirrar verndar á vörumerkjum, sem lög 13. nóv. 1903 heimila, aðnjótandi með þeim skilyrðum, er hjer greinir:

1. Tilkyningu skal fylgja sönnun fyrir því, að beiðandi hafi fullnægt skilyrðum þeim, sem sett eru í Frakklandi fyrir því, að vörumerkið njóti þar verndar.
2. Beiðandi skal undirgangast, að bæjarþing Reykjavíkur sje varnarþing hans í öllum málum viðvíkjandi vörumerkjum og tilnefna umboðsmann búsettan á Íslandi, er taki á móti málssókn fyrir hans hönd.
3. Vörumerkið skal ekki njóta víðtækari verndar eða verndar fyrir lengri tíma en í Frakklandi.
4. Vörumerkið skal skrásetja í þeirri mynd, sem löggilt er í Frakklandi, nema gagnstætt sje velsæmi og alsherjarreglu.
5. Nú er vörumerki tilkynt til skrásetningar á Íslandi í síðasta lagi 4 mánuðum eftir að það hefur verið tilkynt í Frakklandi, og skal þá gagnvart öðrum tilkyningum telja, að þessi tilkyning hafi fram farið um leið og tilkyningin fer fram í Frakklandi.
6. Nú er synjað um skrásetning samkvæmt 5. gr. nr. 5 framannefndra laga 13. nóv. 1903, og beiðandi höfðar mál gegn þeim, sem áður hefur tilkynt merkið og fengið það skrásett, og sannar, að hann hafi fyrstur notað merki þetta, en að hinn hafi síðar tekið það upp, og má þá með dómi úrskurða honum rjett til að fá merkið skrásett með einkarjetti, til að nota það á þær vörutegundir, sem hann notaði merkið

Nr. 8. Tilskipun 30. sept. um að vernd sú, sem heimiluð er fyrir vörumerki með lögum 13. nóv. 1903 skuli einnig ná til Frakklands.

Anordning

hvorved

Nr. 8.
30.
Sept.

den i Loven af 13. November 1903 hjemlede Beskyttelse for Varemærker gøres anvendelig i Forhold til Frankrig.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: At da der er sikret dem, som i Island drive Fabriks- eller Haandværksvirksomhed, Jordbrug, Bjergværk, Handel eller anden Næring, samme Adgang til Beskyttelse for Varemærker i Frankrig som dets egne Undersaatter, saa ville Vi i Henhold til den Bemyndigelse, som dertil er givet ved Lov om Varemærker af 13. November 1903 § 15 herved have anordnet følgende:

Den Beskyttelse for Varemærker, som Lov 13. November 1903 hjemler, skal ogsaa blive dem til Del, der i Frankrig drive Fabriks- eller Haandværksvirksomhed, Jordbrug, Bjergværk, Handel eller anden Næring, under følgende Betingelser:

1. Anmeldelsen skal være ledsaget af Bevis for, at Anmelderen har opfyldt de Betingelser, som i Frankrig udfordres for at vinde Beskyttelse for Varemærket.
 2. Anmelderen skal for alle Sager, som angaar Varemærket, vedtage Reykjavik Byting som Værneting, samt opgive en i Island bosat Fuldmægtig, der paa hans Vegne kan modtage Søgmaal.
 3. Varemærket beskyttes ikke i videre Omfang eller i længere Tid end i Frankrig.
 4. Varemærket registreres, for saa vidt det ikke strider mod Moralen eller den offentlige Orden, i den Form, hvori det i Frankrig er gyldigt.
 5. Har nogen senest inden 4 Maaneder efter at Varemærket er blevet anmeldt i Frankrig, anmeldt det til Registrering i Island, skal saadan Anmeldelse i Forhold til andre Anmeldelser anses sket samtidig med Anmeldelsen i Frankrig.
 6. Nægtes Registrering i Henhold til § 5 Nr. 5 i fornævnte Lov af 13. November 1903, og Anmelderen under et Søgmaal imod Indehaveren af det tidligere anmeldte eller registrerede Mærke godtgør, at dette oprindeligt er et af ham benyttet Mærke, som den anden har tilegnet sig, kan han ved Dom blive kendt berettiget til at faa Mærket registreret med Eneret til dets Benyttelse for den Slags Varer, for hvilke han benyttede Mærket, da den gensidige Beskyttelse indtraadte, saafremt han rejser Sag
- Nr. 8. Anordning af 30. Sept., hvorved den i Loven af 13. November 1903 hjemlede Beskyttelse for Varemærker gøres anvendelig i Forhold til Frankrig.

Nr. 8. á þegar vernd komst á í báðum löndunum, en höfða skal hann þá mál útaf þessu
 30. innan 6 mánaða frá því verndin komst á. Þetta skerðir þó að engu leyti rjett þann,
 sept. sem heimilaður er í 11. gr. 3. málsgrein nefndra laga.

Tilskipun þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Charlottenlund, 30. september 1910.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

derom inden 6 Maaneder efter at den gensidige Beskyttelse indtraadte. Herved
gøres dog ingen Indskænkning i den ved sidstnævnte Lovs § 11, 3. Stykke, hjem-
lede Ret. Nr. 8.
30.
Sept.

Denne Anordning træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Charlottenlund, den 30. September 1910.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson